

Toelichting met betrekking tot ontvankelijkheid Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten

Geachte commissieleden,

Voordat ik in wil gaan op de inhoud van onze bezwaren wil ik eerst kort ingaan op de ontvankelijkheid van onze werkgroep. Ik heb u via mevrouw Schatorje een mail toe laten komen waarin ik aangeef op basis waarvan de werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten ontvankelijk is in deze procedure. Ik wil daar toch nog enkele opmerkingen aan toe willen voegen.

Wij vinden het vreemd dat de gemeente – die zo vaak haar burgers oproept te participeren in de ontwikkelingen in Horst aan de Maas – op het moment dat het er echt op aan komt – in deze procedure – die burgers en onze werkgroep niet ontvankelijk wil verklaren. Het argument dat bewoners geen zicht hebben op Geodis – daar draagt de gemeente ook jurisprudentie over aan – en daarom niet ontvankelijk zouden zijn, gaat volledig voorbij aan de impact van de komst van Geodis op de omgeving. Die impact gaat verder als “in het zicht liggen”. Al was het maar vanwege het verkeer dat zal toenemen, maar ook de arbeidsmigranten, die zich zullen vestigen in de omgeving. “Afstand” is slechts een indicatie voor te verwachten consequenties van de plannen van Geodis. Hier zijn nog veel meer aspecten van belang, als aangegeven.

Waar het gaat om de relatie tussen de gemeente en de werkgroep vinden we het ook schrijnend dat de gemeente ons wel weet te vinden om te overleggen over de ontwikkeling van beleid en in raadsstukken onze inbreng ook memoreert en daarmee haar beleid deels legitimeert als gedragen door de burgers (zie het raadsvoorstel d.d. 20 april 2021, waarvan ik u een afschrift ter beschikking zal stellen), maar ons nu niet wil zien als belanghebbende. Goed beschouwt procedeert de gemeente nu tegen haar eigen inwoners ten faveure van een grootbedrijf van buiten de gemeente. Natuurlijk, de gemeente mag dat juridische argument inbrengen. Maar de gemeente had er ook voor kunnen kiezen aan de kant van de burgers te gaan staan en de mankementen in de vergunning kunnen gebruiken, om niet mee te werken aan de plannen van Geodis. Dat daar voldoende aanknopingspunten voor zijn kunt u lezen in het bezwaarschrift en wil ik zo dadelijk verder onderbouwen.

In het overleg van onze werkgroep met wethouder Bouten over het opstellen van de richtlijnen voor een omgevingsgesprek – ik kom daar straks verder op terug – is benadrukt dat bij zo’n omgevingsgesprek ook mensen en groepen betrokken moeten worden, die weliswaar juridisch als niet ontvankelijk te zien zijn, maar feitelijk wel betrokken. Nu het er op aan komt – ik heb het al gezegd – worden we uitgesloten als het aan de gemeente ligt. Dat is nou niet bepaald consistent beleid. In de kern gaat het hierbij om het schenden van het vertrouwen van de burgers in haar bestuur, dat uitdrukkelijk niet de kant van de burgers kiest. En dat vertrouwen staat als gevolg van de ontwikkelingen – ook bij andere situaties – toch al onder druk.

Er is nog altijd zoiets als maatschappelijke verantwoordelijkheid, zeker als het om de overheid gaat. Als ze die uit de weg gaat en zich alléén achter formele regeltjes verschuilt, dan maakt de overheid meer kapot dan haar lief zou moeten zijn. We zien dat gebeuren in het groot als bij de toeslagenaffaire, maar ook op dit niveau, waar de overheid tegen de belangen van haar burgers ingaat. Dat is des te verwijtbaar als de gemeente haar eigen regels, c.q. richtlijnen die zijn opgesteld ten behoeve van een adequaat omgevingsgesprek, niet volgt en bewaakt, maar klakkeloos de argumenten van Geodis overneemt als het gaat om het volgen van de richtlijnen. Ik kom daar op terug.

Tot zover wat betreft de ontvankelijkheid.